

hed for Stationsstjenesten, kunne overdrages til Dvertelegraffister.

Naar den heromtalte Ordning indtræder vil Stationsbestyrerens Lønning, der som anført nu er anfat til 3,800 Kroner, paa Grund af den foreslaede Afgang i Forretninger og Formindskelse af Udpar kunne nedsættes og formenes passende at kunne ansættes til samme Beløb, som er foreslaaet som Lønning til Bestyreren af Fredericia Station, 3,200 Kroner; denne Lønning findes i Lovforslaget opført under 1ste Lønningsklasse. Lønningen til den nye Post som Kasserer og Regnskabsfører ved Københavns Hovedstation foreslaas fastsat til 2,600 Kroner aarlig og er i Lovforslaget opført under 2den Lønningsklasse.

Ejendigt Bestyrelsen af Københavns Hovedstation under den nuværende Bestyrer er aldeles tilfredsstillende, har man dog anset det for rettest at benytte den foreliggende Anledning til at søge fastslaaet den Omordning, som maa anses ønskelig under forandrede Forhold; men det er forudsat, at den nye Ordning først skal træde i Kraft ved indtrædende Vakance i Embedet. Med Hensyn hertil er det fornødne Forbehold taget i Lovforslagets § 7. Det bemærkes endelig, at Udtrykket "Københavns Hovedstation" er benyttet i Modsetning til de 3 Filialstationer, paa Børsen, Toldboden og Sernbanegaarden, der nu ligesom de mindre Stationer bestyres af Dvertelegraffister.

Fredericia Telegrafstation har som Kontrolstation og som Gjennemgangs- og Optagelsesstation for en meget stor indenlandsk og udenlandsk Korrespondance ikke mindre Betydning end Københavns Hovedstation. Den aarlige Lønning for Stationsbestyreren, der ved Loven af 17de April 1875 er fastsat til 3,000 Kroner, foreslaas derfor forhøjet til det samme Beløb, som er bragt i Forslag for Bestyreren af sidnævnte Station, 3,200 Kroner, og er i Lovforslaget ligeledes opført i 1ste Lønningsklasse.

I den mugjældende Lønningslov ere Lønningerne for Bestyrerne af de vigtigste Stationer, nemlig i Aalborg, Aarhus, Helsingør, Korsør, Nyborg, Odense og Randers, særligt fastsatte til 2,400 Kroner for hver. Siden Aaret 1874 er Korrespondancen paa disse Stationer, saaledes som det fremgaar af de nedenfor under Bemærkningerne til § 3 meddelte statistiske Oplysninger, tiltaget meget betydeligt i Omfang, hvorhos flere af dem nu i stor Udstrækning benyttes til Optagning af Telegrammer fra de omliggende mindre Stationer. Dette gælder især om Stationerne i Aarhus, Aalborg, Odense og Randers, for hvis Bestyrelse der derfor bør fastsættes en noget højere Lønning end for de øvrige nu med dem ligestillede Stationer. For de nævnte 4 Telegrafstationer foreslaas den aarlige Lønning derfor normeret til 2,800 Kroner. De øvrige i Loven af 1875 særligt opførte Stationsbestyrere, nemlig i Helsingør,

Korsør og Nyborg, have imidlertid ogsaa paa Grund af det stadig stigende Arbejde, der udføres af dem, et billigt Krav paa en noget forhøjet Lønning, der antages passende at kunne ansættes til 2,600 Kroner, hvilket Bederlag formentlig ogsaa bør ydes for Bestyrelsen af Stationerne i Horsens, Svendborg og Frederikshavn, der hidtil ere bestyrede af Dvertelegraffister, men som af Hensyn til Betydningen af den ved dem stedfindende Korrespondance med ikke mindre Grund end de ovennævnte Stationer bør forestaaes af særlige Bestyrere i en højere Lønningsklasse.

For Dvertelegraffisterne og Telegrafisterne, Lovforslagets 3die og 4de Lønningsklasse, er optaget det samme Antal Lønningsklasser som for de tilsvarende Lønningsklasser i Loven af 1875, nemlig for Dvertelegraffisterne 2 og for Telegrafisterne 5; men Sætterne ere gjennemgaaende forhøjede med 200 Kr., saaledes at Lønningerne i de nævnte Klasser blive henholdsvis fra 2,000 Kr. til 2,200 Kr., og fra 1,000 Kr. til 1,800 Kr. istedetfor som nu fra 1,800 Kr. til 2,000 Kr. og fra 800 Kr. til 1,600 Kr. For begge Lønningsklasser gælder det, at der kun er ringe Udfigt til Fremfremmelse udover Lønningsklassen. Medens der saaledes for Liden er anfat 131 Telegrafister, af hvilke kun de færreste have Udfigt til at opnaa at blive Dvertelegraffist, idet der kun er 30 Dvertelegraffistpladser, er Forholdet for Dvertelegraffisternes Vedkommende ikke stort bedre, da disse Bestillingsmænd ordentligvis kun kunne vente at avancere til de under 1ste og 2den Lønningsklasse opførte Stationsbestyrerposter, efter Lovforslaget ialt et Antal af 12. For de øvrige vil Stillingen henholdsvis som Telegrafist og Dvertelegraffist ordentligvis blive de Vedkommendes endelige Livsstilling, som de ikke letelig kunne vente at ombytte med noget andet privat eller offentligt Erhverv, og det kan til Oplysning i saa Henseende ansøres, at de nuværende Dvertelegraffister gennemsnitlig have staaet i Statstelegrafens Tjeneste i over 22 Aar, samt at c. 1/3 af de nuværende Telegrafister ere over 35 Aar gamle og enkelte endog 50 Aar og derover med en Tjenestetid af indtil 25 Aar. Men hertil kommer, at det paa Grund af den uindskrænkede Tillid, som det korresponderede Publikum maa kunne have til Telegrafvæsenets Personale, særlig med Hensyn til Hemmeligholdelsen af de betroede Telegrammers Indhold, er af indlysende Vigtighed, at der søges tilveiebragt den størst mulige Sikkerhed for, at der til Telegrafstjenestens Udførelse kan erholdes Personer af ubestridelig Hæderlighed. Det er derfor af overordentlig Betydning, at Telegrafvæsenet lønner sit Personale saaledes, at der dels strax ydes et ikke altfor ringe Bederlag for den Tjeneste, der forlanges, dels at de Vedkommende stilles saaledes, at de efter Forsløbet af en ikke altfor lang Aarværelse kunne have et taaleligt Udkomme, selv om de